

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 296/2024-4

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I ČVS: ORP-164/1-VYS-BI-2024 z 27. marca 2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa podaním označeným ako „Sťažnosť“, doručeným ústavnému súdu 10. mája 2024, domáha zrušenia uznesenia orgánu činného v trestnom konaní označenom v záhlaví tohto rozhodnutia, keďže ho považuje za protiústavné a protizákonné.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ objasňuje, že podal 9. februára 2024 trestné oznámenie, ktoré bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-164/1-VYS-BI-2024 z 27. marca 2024 (ďalej len „namietané uznesenie“) odmietnuté. Podľa jeho názoru sa v namietanom uznesení príslušný vyšetrovateľ vysporiadal iba s podozreniami zo spáchania trestných činov zneužívania právomoci verejného činiteľa, ublíženia na zdraví a všeobecného ohrozenia napriek tomu, že v ňom sťažovateľ podľa svojho vyjadrenia formuloval skutočnosti nasvedčujúce spáchaniu aj ďalších špecifikovaných trestných činov.

3. Sťažovateľ preto považuje namietané uznesenie za „alibistické, populistické, účelové, neobjektívne, protiústavné a škodlivé“ a žiada o vyslovenie jeho neústavnosti a protizákonnosti a tiež o jeho zrušenie.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne. Vo vzťahu k namietanému uzneseniu okresného riaditeľstva Policajného zboru sťažovateľ disponoval v zmysle § 185 ods. 1 a 2 Trestného poriadku opravným prostriedkom – sťažnosťou, v rámci ktorého mohol uplatniť práve tie námietky, ktoré aktuálne formuluje v podanej ústavnej sťažnosti. O podanej sťažnosti je oprávnený a zároveň povinný rozhodnúť príslušný prokurátor.

5. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ mal (v prípade uznania jeho argumentácie príslušným prokurátorom oprávneným konať o jeho sťažnosti) v systéme trestného konania k dispozícii účinný prostriedok na dosiahnutie ochrany svojich práv. Pripomína, že nevyužitie dostupných možností ochrany práv sťažovateľa nemožno nahradzovať ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemá, resp. nemala inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy).

6. Vychádzajúc z uvedeného záveru, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol.

7. Ústavný súd vzhľadom na svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu